

i Dag over, at man endnu fremdeles videreførte Forhandlingen angaaende Alberti og de Affærer, som staa i Forbindelse med ham. Naar jeg nu vil gøre mig skyldig i noget, som efter den ærede Ordførers Opfattelse er en Forseelse, tjener det til min Undskyldning i ethvert Tilfælde, at jeg er uden Ansvar for, at jeg ikke fandt Lejlighed til at deltage i den Forhandling, som fandt Sted her i Samlingens første Dage. Jeg lægger ikke stor Vægt paa at faa opklaret, hvorfor Udskrivningen af Suppleringsvalget i Køgekredsen trak saa urimelig længe ud. Det gør jeg ikke. Men jeg har dog paa Fornemmelsen, at det vilde interessere Valgkredsen og maaske ogsaa en Del af Almenheden her i Landet fra de Folk, som bære Ansvaret i denne Sag, at faa en Oplysning om, hvorfor man tøvede saa længe. Nu blev Følgen, at vi først begyndte Valgkampen i Køgekredsen, efter at Diskussionen herinde var afsluttet.

Jeg vil have Lov til at begynde de Bemærkninger, jeg i Aften agter at gøre, med at sige, at mit Valg betyder et Krav nede fra denne Valgkreds om en Undersøgelse til Bunds af de Affærer, som knytte sig til Alberti og til dem, som efter min Opfattelse ikke kunne slippe for et moralsk Medansvar for det, han har begaaet. Det forekommer mig, at der maa tillægges dette Krav fra denne Valgkreds en særlig Vægt, fordi denne Valgkreds mere end nogen anden Egn i Landet har lidt under baade Systemet og Personen Alberti. Den Demoralisation, som han ad mange Veje førte ud i vort Folk i de Aar, han beklædte fremragende Stillinger, i vort økonomiske og politiske Liv, satte nede i hans Valgkreds nogle af sine yppigste Frugter, og man har ikke noget fuldstændigt Billede af Alberti, hvis man ikke medtager endnu dette: Forholdet til hans Valgkreds.

For Alberti var Valgkredsen ganske sikkert altid en besværlig Ting. Det var ham meget ubehageligt at staa dernede for mange Vælgerforsamlinger og i mange Timer i Træk at være Genstand for Kritik, for Afbrydelser fra Forsamlingen, for alt det besværlige Arbejde, som en saadan Forhandling medfører. For en Politiker, som melder sig til Deltagelse i det offentlige Liv udfra en Samfølelse med Folket og dets Interesser, ligger der en ret betydelig Værdi i det umiddelbare Forhold, hvori Valgkredsen bringer ham til Vælgerne. Dette Forhold er vel overhovedet en af de væsentligste Fordele ved den Valgordning med Enkeltmandskredse, vi have her i Landet. Men Alberti fandt

her ingen Værdi af den simple Grund, at han ikke var en Politiker, der traadte ind i det offentlige Liv ud fra Samfølelse med Folket, men en Politiker, som kun traadte ind i det offentlige Liv for at samle Magt om sin egen Person. Ligesom Politik for ham var en Forretning som Smør eller Guldmineaktier, var noget, der blot maatte bedømmes efter Hensynet til, om det betalte sig eller ikke, saaledes blev Forholdet mellem ham og hans Valgkreds naturligt et rent Forretningsforhold.

Det forekom Alberti naturligt, at de Mænd, som hjalp ham til en Valgkreds, til dette for ham værdifulde Aktiv, fortjente et Vederlag derfor og maatte have det. Og han gav dem Vederlaget. Allerede fra den første Gang, han satte sine Fødder i Køgekredsen, omtales mellem Folk, der kende Forholdene, bestandig Penge, ligefrem rede Penge, i Forbindelse med den Tilslutning, han søgte blandt Vælgerne. Og siden han erhvervede sig Indfyldelse og fik Lejlighed til at uddele Gunst og Gave paa det offentlige Bekostning, benyttede han sig deraf i rigeligt Maal. Systemskiftet har overhovedet ikke sparet sig i saa Henseende. Alberti sparede sig mindre end nogen anden. Han gjorde sin Valgkreds til et fuldkomment Overflødighedshorn for alle Systemskiftets lækre Sager. Han gjorde sine Venner til Skatteraadere, Vurderingsformænd, Kollektører, Lotteribestyrere, Godsadministratorer, Biografteaterdirektører, Riddere af Dannebrog, Dannebrogsmænd, Kancelliraadere, Kammeraadere osv. Han dannede sig paa den Vis, om jeg saa maa sige, en Åresgarde, der stod omkring hans Person og værgede den, naar det kneb for ham.

I et lignende Forhold stillede han sig til Køge By. Hans Forhold til denne By fremgaar paa det mest eftertrykkelige af et Opraab, som 34 Borgere af Staden udsendte Aftenen før Valget i 1906. Det forekommer mig, at dette Opraab allerede maa betragtes som et klassisk Dokument. Jeg vil gerne bidrage mit til, at det gaar over i Historien, og jeg maa maaske med den højtaerede Formands Tilladelse oplæse det her i Aften. Opraabet er stilet til Køge Borgere, og det lyder saaledes: „Paa os i Køge beror det væsentligt, hvordan Udfaldet af Valget den 29. Maj vil blive. Alberti har forskaffet os det nye Posthus, 30,000 Kr. til Køge Kirkes Restauration, 17,000 Kr. til Køge Museum og Folkebibliotek, Alberti forskaffer os hvert Aar rundelige Tilskud til den tekniske Skole, til Handelsskolen og til Tøxens Skole. Al-